

τῆς Ζηλεύου προστύχναζαι,
τῆς Ζηλεύου κι' εὐγενεῖς.

Θαυμασμοῦ προσφέρουν φόρον
'στὸν δεσπότην τοῦ Χελμοῦ
στρατιαί λιμοκοντόρων
καὶ φουστάνικ τοῦ συρμοῦ.

Καὶ σφιχτὰ χειροπιασμένα
γύρω 'στὸν τσολιχὸ θωρῶ
θηλυκὰ φαρμακωμένα
γὶὰ γαμπροὺς καὶ γὶὰ χορῶ.

Νοῦς καὶ σῶμ' ἀναγκλιάζει
πῶς ὁ κόρφος καθεμῖξ
γάλ' ἀγνὸ προστοιμάζει
φτερισσοῦς Φραγκο-Ρωμηῶς

Λάμπουν νέκ μεγαλεῖα,
κι' ἀποκρίνονται σ' αὐτὰ
τοῦ σιρ Τζῶν τὰ μεταλλεῖα,
γὶὰ καθένα Ζηλευτὰ.

Μπρὸς 'στῆς Θεμιδὸς τὰς πόλας
δίκα σταματᾷ σεμνὴ,
κι' ὁ Λοκρὸς ὁ κτωγγεῖλας
δὲν θὰ κάτση 'στὸ σακμὴ.

Ἐνα φρόνημα μεγάλο
τρέχει πόλεις καὶ βουνά,
τόνα χέρι κλέβει πᾶλλο,
καὶ τὰ δύο τὰ κοινά.

Βουληφόρων σὺ γαλοῦχει
καὶ ληστῶν βαπτισμοῦς...
μὲ λουστρίνι καὶ σακροῦχι
κλωτὰ κλωτὰ τοὺς Ρωμηοῦς.

Τέτοιον ὕμνο, Σολωμὲ,
θὰ 'ξεφώνιζες μ' ἐμὲ,
κι' ἀντὶ νᾶψελνες ἐκεῖνη τὴν κοπέλα τὴν Ξανθοῦλα
θᾶψελνες τὸν Θωδωράκη, τὴν γερὰ τὴν Κορδουοῦλα.

Εἶδες τὸν Ντεληγιάννη;
'πῆγε 'στῆς Κηρισιαῖς
προγράμματα νὰ κἀνη
'στῶν κήπων τῆς δροσιαῖς.

Ἐφοσκωνε 'στ' ἀγέρι
μπαρμπέτα σοβαρὰ
καθὼς τὸ περιστερὶ
ξαπλόνει τὰ φτερά.

'Πῆγαν κμπόσοι φίλοι
καὶ τοῦπαν τὰ καὶ τὰ,
κι' αὐτὸς μὲ τὸ κοντιλὶ
τοὺς γλυκοχαϊρετᾷ.

'Πῆγε κι' ἐγὼ σιμά του
κι' ἔσκυφα γὶὰ νὰ 'δῶ
τὸ νέο πρόγραμμα του,
ποῦ γράφει τὴν φειδῶ.

Τὶ πρόγραμμα κι' ἐκεῖνο
τῆς νέας ἐκλογῆς,
κίνα, κολλὰ, κινίνο,
κι' ὡς εἶδος συνταγῆς.

Καὶ βλέπωντας μὲ χεῖλη
βουδὰ τὸν ἀρχηγῶ,
ἐδάκρυσαν οἱ φίλοι,
ἐδάκρυσαν κι' ἐγὼ.

Δὲν κλαῖω τὸν τσοπάνη,
τὸν κόπο, τὸν καιρῶ,
μὰ κλαῖω ποῦ θὰ κἀνη
μὰ τρύπα 'στὸ νερῶ.

**Ἄγραδῶδες Νικολοῦ,
Ποιητὴς καὶ φιλολόγου.**

Πριγκιπόπουλο μεγάλο μὲ μακρὸ σπαθί,
ὄμορφη γυναικὰ 'πῆρες, Ροῦσσα καὶ ξανθὴ,
ποῦγει κτήματα παλάτια καὶ γερὰ παρὰ,
κι' εἶναι Δουκισσα μεγάλη, νύφη μὴ φορὰ.

Βασιλόπουλο μεγάλο μὲ μακρὸ σπαθί,
ὄμορφη γυναικὰ 'πῆρες, Ροῦσσα καὶ ξανθὴ,
κι' οἱ γαμπροὶ τῶν Ἀθηνῶν γάουν τὰ πασαγῆλα τῶν
καὶ τὴν προικὰ τῶν ἀκούν πέρτουνε τὰ σάλια τῶν.

Σὲ συγχαίρει κι' ὁ «Ρωμῶς» μὲ χιλιάδες στόματα,
καλορίζικα λοιπόν... καὶ 'στὰ στεφανώματα.

**Καὶ καρπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλουσι λόγουσι ἀγγελίαις.**

Στέφανος Γεωργιόπουλος, ἐκ τοῦ Γυθείου νέος
σεμνὸς, ἀξιαγάπητος, κι' εἰς φρόνημα γενναῖος,
εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Νομικῆς ἐξετασθεῖς ἐσχάτως,
'βγήκε διδάκτωρ ἀριστος καὶ νομικὸς βαρβάτος,
κι' ἔτσι καρποῦς ἀπέφερε τῶντὶ θαψίλεις
μακρὰς μελέτης κι' ἐμβαθεῖος ὁ μόνθος ὁ πολὺς.

Εἰς τὴν Κηρισιαὴν σπουδαῖον ἀναπτύξεως στοιχεῖον
τοῦ Τζανίδη τὸ μεγάλο καὶ γνωστὸν Ξανοδοχεῖον.
Τὶ μαγειρικὴ τελεία καὶ τί τάξις μὴ φορὰ
μὲ δωμάτια μεγάλα, κατὰ πάντα καθαρά.
Τὰ κρεβάτια τῶν χιονάτα, πουπουλένια, μυροῦλα,
πάγκα, θέατρα καὶ κῆποι,
τίποτε καλὸ δὲν λείπει,
κι' ὁ κύρ Χρῆστος ὁ Τζανίδης πανταχοῦ παρῶν εἰς ἔλα.

